

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele **M. K.**, proti odpůrci **Státní volební komisi**, se sídlem Nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu na neplatnost voleb kandidátů do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, konaných ve dnech 2. - 3. června 2006,

t a k t o :

- I.** Návrh na neplatnost volby kandidátů **s e** v části týkající se kandidátů zvolených v Jihomoravském volebním kraji **z a m í t á .**
- II.** Návrh na neplatnost volby kandidátů **s e** v části týkající se kandidátů zvolených v ostatních volebních krajích **o d m í t á .**
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal dne 13. 6. 2006 „žalobu na jednostranně vedenou volební kampaň, kterou Praha – za použití pouze pražských moderátorů a televize – nedostatečně informovala lidi na Moravě o statusu quo“. Prahou řízená Česká televize ve svém předvolebním vysílání nevěnovala dostatečnou pozornost moravským sociálním, ekonomickým a politickým problémům anebo názorům občanů Moravy a Slezska. Občané nebyli patřičně informováni o zbytečném nákupu transportérů za 24 miliard korun, či o zoufalé situaci sportovců v Brně.

Navrhovatel upozorňuje, že Morava nemá svoji vlastní televizi. Existuje zde pouze Česká televize, která plní rozkazy vedení v Praze. Navrhovatel je přesvědčen, že „potřebujeme“ svoji vlastní moravskou televizi, která bude ústy svých pracovníků 24 hodin denně bez jakýchkoli obav z Prahy (tj. hrozby ztráty zaměstnání) informovat občany Moravy a Slezska o statusu quo doma i v zahraničí po moravsku, tj. otevřeně a pravdivě, a ne dle přání Prahy, která vidí vše pouze vlastníma očima. Pro několik milionů moravských občanů potřebujeme vyvážené zpravodajství v naší republice.

Navrhovatel dále uvádí, že bez vlastních médií a bez dostatečných informací či dokonce vnucováním politických názorů Prahou voličům Moravy a Slezska považuje volby za neplatné.

Navrhovatel učinil návrh, aby „volby v naší republice byly soudně anulovány a vyhlášeny volby nové“.

Státní volební komise ve svém vyjádření poukázala na to, že podle § 87 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále jen „volební zákon“) lze po volbách do Poslanecké sněmovny podat návrh na neplatnost volby kandidáta. Tímto návrhem se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl poslanec zvolen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Odpůrce tedy namítl nepřipustnost této volební stížnosti ve smyslu volebního zákona.

Odpůrce pro úplnost uvedl, že institut volební kampaně upravuje ust. § 16 volebního zákona, jehož odstavec 4 uvádí, že v rámci volební kampaně pro volby do Poslanecké sněmovny mají v době začínající 16 dnů a končící 48 hodin před zahájením voleb kandidující subjekty vyhrazeno v Českém rozhlase celkem 14 hodin a v České televizi celkem 14 hodin v rámci jejich vysílacích okruhů bezplatně poskytnutého vysílacího času, který se rozdělí kandidujícím stranám rovným dílem. Termíny vysílacích časů se určí losem. Odpovědnost za obsah těchto pořadů mají kandidující subjekty.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

Tímto zvláštním zákonem je volební zákon, který v § 87 odst. 1 stanoví, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu (též) každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Podle odstavce 2 tohoto ustanovení podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu (též) každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor zvolen. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Podle odstavce 3 tohoto ustanovení návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování.

Podle odstavce 4 tohoto ustanovení návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

Podle odstavce 5 tohoto ustanovení návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že soudní přezkum voleb do Poslanecké sněmovny je možný pouze podle ustanovení § 87 odst. 1 volebního zákona. Z gramatického znění odstavce 2 tohoto ustanovení je totiž jasné patrné, že se vztahuje pouze na volby do Senátu. Úpravu obsaženou v odstavcích 3 až 5 pak nelze racionálně vyložit jinak než tak, že blíže konkretizují odstavce 1 a 2. Znamená to, že odstavce 1 a 2 označují předmět řízení a vymezují otázky aktivní legitimace a lhůty k podání návrhu, zatímco odstavce 3 až 5 blíže upravují možné důvody návrhu. Je tak zřejmé, že úpravu obsaženou v odstavcích 3 až 5 nelze vnímat jako autonomní, nýbrž pouze ve vztahu ke konkrétními ustanoveními vymezenému předmětu řízení, který provádějí.

Navrhovatel se tak formálním vymezením petitu („aby volby byly soudně anulovány...“) domáhá něčeho, co zákonná úprava vůbec neumožňuje. I toto podání je však třeba posoudit podle jeho obsahu, bez ohledu na jeho označení.

Navrhovatel svůj návrh opírá o tvrzení, že na Moravě a ve Slezsku neexistuje vlastní Moravská televize; tato tvrzení jsou blíže uvedena v úvodu odůvodnění tohoto usnesení.

Ve vztahu k České televizi a Českému rozhlasu uvádí volební zákon jejich povinnosti v ust. § 16 odst. 4 v tom znění, jak na ně poukázal odpůrce ve svém vyjádření. Konkrétně řečeno, toto ustanovení neobsahuje nic o (samostatném) televizním vysílání na Moravě a ve Slezsku.

Podle § 87 odst. 5 volebního zákona návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona (pozn.: tedy volebního zákona) způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

V projednávané věci nedošlo (resp. vůbec dojít nemohlo) k porušení volebního zákona a navrhovatel to ostatně ani netvrdí. Přitom Nejvyšší správní soud by byl oprávněn vyslovit neplatnost volby kandidátů pouze za předpokladu, že při jejich volbě byl porušen volební zákon.

Soud při rozhodnutí o návrhu musel dále vycházet ze skutečnosti, že podaný návrh svým obsahem směřoval proti všem zvoleným kandidátům. Z ust. § 87 odst. 1 volebního zákona však plyne, že občan zapsaný do stálého seznamu voličů v určitém volebním okrsku je oprávněn domáhat se neplatnosti volby kandidátů zvolených v kraji, v němž je oprávněn vykonávat svoje aktivní volební právo (viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 540/02, Sbírka nálezů a usnesení, sv. 35, str. 603 a násl.).

Ve vztahu ke kandidátům zvoleným v jiných krajích než v kraji Jihomoravském, se tak jedná o návrh podaný osobou zjevně k tomu neoprávněnou. Proto byl návrh v této části podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnut.

Ve vztahu ke kandidátům zvoleným v kraji Jihomoravském byl navrhovatel k podání návrhu aktivně legitimován, ovšem, jak bylo výše uvedeno, nebyla zjištěna protizákonnost jejich volby, a proto byl v této části návrh podle § 90 s. ř. s. zamítnut.

Podle § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimiček
předseda senátu